

ת"פ 28659/07/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28659-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
בפני כבוד השופט טל ענר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (עציר)

הנאשם

הכרעת דין

רקע עובדתי

1. כתב האישום בתיק זה כולל שני אישומים בהם נטען כי הנאשם ביצע עבירות אלימות נגד אשתו, גב' ס' (להלן: המתלוננת). שני האירועים התרחשו בבית המגורים המשותף של בני הזוג בראשון לציון.
2. לפי עובדות האישום הראשון, ביום 11.7.22 בשעות הצוהרים, לאחר שהנאשם צרך משקאות אלכוהוליים, התגלע ויכוח בינו לבין המתלוננת בנוגע להליך הגירושין ביניהם. הנאשם גידף את המתלוננת במילים "שמנה, זקנה מגעילה" והיא עזבה את הדירה. בהמשך היום, בסמוך לשעה 19:30 חזרה המתלוננת הביתה והחלה להחליף בגדים בחדר השינה שלה. הנאשם נכנס לחדר והתחיל לגדף אותה. כאשר ביקשה שיניח לה דחף אותה הנאשם באמצעות ידיו בחוזקה אל עבר פינת המיטה, והמתלוננת נפלה. מהנפילה נגרמו לה חבלות בדמות שריטה מדממת ביד ימין וחתך ברגל שמאל הכולל סימן כחול. בהמשך לכך השליך הנאשם חפצים בחדר השינה, ביניהם מנורת לילה שנשברה. המתלוננת יצאה מחדר השינה לכיוון המטבח והנאשם - אחריה. בשלב זה תפס הנאשם בידו האחת את צווארה של המתלוננת ובידו השנייה נטל סכין קצבים, הצמיד את המתלוננת לקיר ואת הסכין לאוזנה ואמר **"עכשיו אני אחתוך לך את האוזן ואף אחד לא יעשה לי כלום"**. לאחר מכן התרחק מן המתלוננת והיא יצאה מהבית.
3. העבירות המיוחסות לנאשם באישום זה הן **איומים** (סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, להלן: "החוק") **ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה** (סעיף 382 לחוק).
עמוד 1

4. לפי עובדות האישום השני, ביום 24.4.19 התגלע בסלון הבית ויכוח בין הנאשם למתלוננת, לאחר שהנאשם שתה משקאות אלכוהוליים. באותן נסיבות דחף הנאשם את המתלוננת באמצעות ידיו לכיוון דלת הכניסה לדירה. כתוצאה מן הדחיפה הוטחה המתלוננת על הקיר הסמוך לדלת ונגרמו לה נפיחות ורגישות באזור עצם הסירה בשורש כף יד שמאל אשר הצריך גבס.

5. באישום זה מיוחסת לנאשם עבירת **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה** (סעיף 382 לחוק).

6. הנאשם כפר במיוחס לו (6.9.22). בתשובה לאישום הראשון הודה הנאשם כי הוא והמתלוננת שהו בבית והתווכחו, אך שלל כל תקיפה או איומים מצידו. בתשובה לאישום השני אישר הנאשם את הימצאו בזמן ובמקום אך הכחיש את האירוע האלים במלואו.

7. התקיימו שני דיוני הוכחות. בישיבת 25.10.22 העידה המתלוננת, ובישיבת 2.11.22 העידה גב' טל ברנס (חברה לעבודה של המתלוננת), וכן העיד הנאשם להגנתו. באותו מועד נשמעו סיכומי הצדדים בעל פה.

דין והכרעה

8. לאחר שמיעת הראיות וסיכומי הצדדים הגעתי למסקנה שאשמת הנאשם (בשני האישומים) הוכחה בפניי מעבר לספק סביר ומכאן שיש להרשיעו בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

להלן נימוקיי.

9. ראיות התביעה מבוססות על עדות המתלוננת, ועל תשתית ראייתית נלווית המצטרפת לעדות המתלוננת ותומכת בה. המתלוננת סיפרה כי היא אשת הנאשם, כעת בהליכי גירושין. השניים נישאו לפני כשבע שנים וחצי ואין להם ילדים משותפים. בתקופה הרלוונטית לאישומים התערערו יחסי בני הזוג, אך הם נשארו לגור תחת קורת משותפת כ"שכנים" (כהגדרת המתלוננת) בדירה המוזכרת בחלק הכללי בכתב האישום.

10. בנוגע לאישום הראשון העידה המתלוננת כי באותו יום חזרה הביתה, והבינה שהנאשם התחיל לשתות. לכן עזבה את הדירה וחזרה בשעות הערב המוקדמות. את המשך האירוע תיארה כך (עמ' 5 ש' 25 ואילך לפרוטוקול):

"... והתחיל הבלגן, דחף אותי, ניסה להוציא אותי לעצבים, זרק מנורה ניסה לזרוק דברים שהבאתי מחו"ל, מנורות וציוד לעסק. לא הגבתי. יצאתי מהחדר, הלכתי למטבח. הוא בא אחרי, תפס אותי בצוואר, הצמיד אותי לקיר, לקח סכין הצמיד אותו לאוזן ואמר אני אחתוך לך את האוזן ואף אחד לא יעשה שום דבר.

אמרתי לו תירגע אני יוצאת מהבית. יצאתי מהבית. שהייתי במדרגות שמעתי בום במדרגות, פשוט הלכתי למשטרה. אמרתי, זהו. די. שהייתי בדרך הוא כן כתב לי הודעות אל תשתגע תחזרי הביתה. ולא הגבתי. והגעתי למשטרה והתלוננתי".

11. בהמשך עדותה סיפרה המתלוננת על האירוע המקדים בצוהרי אותו יום, בו הנאשם דחף אותה באמצעות ידיו. יצוין כי המתלוננת לא העידה תחילה מזיכרונה על חלק זה של האירוע, אך לאחר ריענון זיכרון בו עיינה בהודעתה במשטרה - סיפרה על כך (עמ' 8 לפרוטוקול).

12. באשר לאישום השני העידה המתלוננת בחקירה ראשית כך (עמ' 10 ש' 10 ואילך לפרוטוקול):

"זה היה בשנת 2019, חודש אפריל. באותו יום עבדתי משמרת ערב. עבדתי בעזריאלי ראשונים, לא זוכרת על מה היה ויכוח, הוא דחף אותי בסלון על יד הדלת יציאה. קיבלתי מכה מהפינה ליד הדלת ושברתי את היד. לא הבנתי באותו רגע ששברתי. יצאתי מהבית, באוטובוס הרגשתי שהיד מתנפחת. הגעתי לעבודה, והבחורה שעבדה איתי אמרה לי לכי לאסף הרופא. נסעתי באוטובוס לאסף הרופא. עשו לי צילום. זה היה שבר, שמו לי גבס, זה היה ביד ימין בכף היד. שחזרתי הביתה הוא שאל מה עם היד, אמרתי לו שבור. הוא התנצל. הייתי עצבנית עליו אבל הוא התנצל ולא עשיתי עם זה שום דבר. גם בעבודה אמרתי ששטפתי את הבית, החלקתי ונפלתי".

13. בחקירתה הנגדית ניסה הסניגור לבסס מניע שגרם למתלוננת לבדות את האירועים - רצונה שהנאשם יעזוב את הבית המשותף ושהיא תקים במקום עסק עצמאי. המתלוננת אישרה שאכן למדה בניית ציפורניים והחלה לעבוד בתחום, אך שללה כל קשר בין עניין זה למעשיו של הנאשם ועמדה על כך שהאירועים שתיארה אכן התרחשו.

14. הסניגור הוסיף ועימת את המתלוננת עם העובדה שבבואה לקבל טיפול רפואי לחבלה ביד (באפריל 2019) מסרה לרופא המטפל שהחליקה בעת ניקיון הבית (תעודה רפואית ת/5), ושמסרה גירסה דומה בזמן אמת גם לחברתה טל (עמ' 16 לפרוטוקול). המתלוננת אישרה שהסתירה את דבר הפגיעה ביד והסבירה שהתביישה בזמן אמת לחשוף את מעשיו האלימים של הנאשם, והעזה לעשות זאת רק כאשר הגיעה כדבריה "לקו האדום" (עמ' 16 ש' 20 לפרוטוקול) בעקבות אירוע האלימות נשוא האישום הראשון.

15. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שבעבירות המבוצעות בתוך התא המשפחתי, כבישת עדות יכולה לנבוע מטעמים הקשורים בהתמודדות פנימית של הקורבן כדוגמת רגשות אשמה ובושה וכן לטעמים חיצוניים כגון חשש של הקורבן מפני החשיפה הכרוכה בהגשת התלונה וחשש מפני הליכי חקירה ומשפט.

16. מכל מקום, וגם זאת נפסק לא אחת - משקלה של עדות לא ייפגע אך ורק בשל כבישתה, ככל שיש בידי העד לספק הסבר סביר ומניח את הדעת לכבישת עדותו. בענייננו, הסברי המתלוננת לגבי הסתרת אירוע החבלה ביד בשנת 2019 והדפוס המוכר בו נפגע עבירה שאזור אומץ להתלונן בעקבות אירוע אלימות חריג, חושף בעדותו אירועי עבר שנמנע מלחשוף בזמן התרחשותם - כל אלה נאמנים עליו ואינם גורעים ממהימנות המתלוננת, ממנה התרשמתי באופן ישיר בעדותה בפניי.

17. המתלוננת העידה באופן סדור, לא הפריזה בתיאור התנהגותו של הנאשם ולא ניסתה להשחירו שלא לצורך. היא שבה ואמרה שאינה רוצה ברעתו של הנאשם ואינה חפצה שישלח לכלא (עמ' 19 ש' 7 לפרוטוקול). המתלוננת העידה במתינות ורוע, למרות שניכר כי המעמד קשה עליה. אפיזודה קצרה בעדותה צדה את עיני, כאשר סיפרה על העלבונות המילוליים שהטיח בה הנאשם (עמ' 7 ש' 24 לפרוטוקול) ונשנקה לרגע בכאב. דווקא בעניין זה, שאינו מהווה עבירה, ניכרה באופן אותנטי הפגיעה וההשפלה שחוותה המתלוננת מן הנאשם. גם לאחר חקירה נגדית ממצה, לא מצאתי בעדותה פרכות או סתירות הגורעות מגרסתה. על כן סבורני כי יש לתת לעדותה בפניי משקל ראיתי מלא.

18. עדות המתלוננת אינה עומדת לבדה ונמצאו לה חיזוקים ראייניים ממשיים. בנוגע לאישום הראשון נתמכת העדות בהתכתבות המסרונים בין בני הזוג (ת/2). ההתכתבות, שהתקיימה ברוסית תורגמה על ידי השוטר אור זלוטין. לא הייתה מחלוקת על נכונות התרגום, והמתלוננת עצמה אף הקריאה את ההתכתבות ותרגמה את תוכנה על דוכן העדים (עמ' 8 ש' 31 ואילך לפרוטוקול).

19. בהתכתבות, שנערכה זמן לא רב לאחר שיצאה מהבית, הטיחה המתלוננת בנאשם **"מי שהרים עליי סכין אין לי מה לדבר איתו"** (הודעה משעה 21:27). הנאשם מצידו לא הכחיש את הדברים ולא התנער מההאשמה החריפה, אלא השיב בלקוניות **"מה את עושה רעש, לכי הביתה"**, והמתלוננת ענתה **"אתה עושה רעש, אני מפחדת ממך"**.

20. בהמשך, לאחר שהמתלוננת שבה וכותבת לנאשם שהיא מפחדת ממנו **"כל שבע השנים"** (21:30) הנאשם משיב בציניות באימוג'י של מחיאות כפיים ובהמשך מאשים את המתלוננת שדווקא היא זו שהתעללה והשפילה אותו במהלך כל הקשר ביניהם. עוד כוללת ההתכתבות טענה שקרית של הנאשם שהכלב ברח מן הבית (בסרטוני מצלמות הגוף ת/12 נראה הכלב מתרוצץ בדירה), טענה שמטרתה הייתה - כך ניתן לשער - לגרום למתלוננת לשוב הביתה.

21. בשלב זה נפסקה ההתכתבות למשך כשעתיים וחצי ואז, ללא הקשר, בשעה 23:56 שלח הנאשם למתלוננת את המסרון **"חבל"** (במקור - 3pя). שעת ההודעה תואמת את זמן הגעת השוטרים שנשלחו לדירה לעכב את הנאשם (לפי סרטוני מצלמות הגוף ת/12, השוטרים החלו לנקוש על דלתו בשעה 23:55 והוא התמהמה כמה רגעים עד שפתח את הדלת), וגם הנאשם מאשר זאת (הודעתו ת/7 ש' 25). ההתכתבות בכללותה ובפרט ההתייחסות לאיום בסכין זמן קצר לאחר האירוע והתעלמות הנאשם ממנה - מחזקת לשיטתי את עדות המתלוננת.

22. חיזוקים ואימותים נוספים לעדות המתלוננת בנוגע לאישום הראשון מצאתי בתיעוד החזותי של החבלות באגודל וברגל (ת/1), בתמונת המנורה השבורה (ת/2), בתמונת הסכין שנתפסה בדירה (ת/4) ובהתרשמות השוטרים שהנאשם שתה אלכוהול עובר למעצרו (דו"ח הפעולה ת/9) כפי שגרסה המתלוננת.

23. עדות המתלוננת בנוגע לאירועי האישום השני נתמכת בתיעוד החבלה ביד בתעודה הרפואית (ת/5), וכן בהתרשמותה של העדה טל ברנס שהמתלוננת סובלת מנחת זרועו של הנאשם לאחר שהגיעה לעבודה עם יד חבולה - התרשמות שאף גרמה בשעתו לעדה להזעיק משטרה למקום העבודה המשותף.

24. מנגד, ההתרשמות מן הנאשם אינה חיובית והכחשותיו הגורפות אינן מהימנות עליי. הנאשם ניסה להטיל דופי כללי במתלוננת (כגון שהיא שותה לשוכרה או שהיא אדם "דו פרצופי") ולייחס לה מניע בלתי מבוסס ("שקוף", כדבריו) לתלונת שווא - רצונה שיעזוב את הבית.

25. אמנם לא מצאתי סתירות חריגות בעדותו, וכפירתו הכללית הייתה עקבית הן בהודעותיו במשטרה והן בעדות, אך הדברים נמסרו באופן לקוני ובלתי משכנע ולא התרשמתי שבקעה מפי הנאשם זעקת חפות של ממש, אלא כאמור - הכחשות כוללניות וסתמיות, לצד השחרה והאשמת הקורבן. הנאשם לא הצליח להסביר את תגובותיו בזמן אמת בהתכתבות המסרונים בה הוטחה בו לראשונה ההאשמה שאיים על המתלוננת בסכין, ולא התמודד עם חוסר ההיגיון בגרסתו שהמתלוננת רצתה "להיפטר" ממנו, בעוד שהוא עצמו מסר שכבר מצא דירה וחפציו היו ארוזים (עמ' 28 לפרוטוקול).

26. **סיכומי של דבר, לא ניתן לתת כל אומן בהכחשותיו הגורפות של הנאשם, וכאשר מנגד ניצבת עדותה הסדורה והמהימנה של המתלוננת, הנתמכת בחיזוקים ראייתיים כמתואר לעיל, אין לי אלא לקבוע שאשמת הנאשם בכל המיוחס לו הוכחה בפניי מעבר לספק סביר.**

27. הנאשם מורשע אפוא בכל העבירות המיוחסות לו:

באישום הראשון - בעבירת איומים ובעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה;

ובאישום השני - בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, במעמד הצדדים